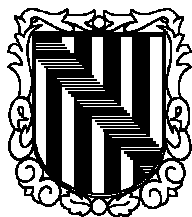

BUTLLETÍ OFICIAL del PARLAMENT de les ILLES BALEARS

D.L.M.558-1983

Fq.Con.núm. 33/28

31 de març del 1995

III Legislatura

Núm. 177

SUMARI

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

- A) Llei d'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en l'aplicació de les mesures judicials sobre menors infractors. 4783
- B) Llei de guarda i protecció dels menors desemparats. 4785
- C) Llei de modificació de la Llei 8/1986, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. 4791
- D) Llei de modificació de determinats articles de la Llei 8/86, de 26 de novembre, electoral de les Illes Balears. 4791

1.1.2. RESOLUCIONS

- A) Resolucions relatives al debat de política universitària. 4793

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

- A) RGE núm. 1395/95, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a drenatge dels fons marins del port de Maó. 4794

3.11. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT PLE

- A) RGE núm. 1378/95, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Gómez i Arbona, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a liquidació de les despeses per expropiacions per a la travessera de la carretera general Maó-Ciutadella al seu pas per Alaior. 4794

5. CORRECCIÓ ERRATES

A) Correcció errates BOPIB núm. 174.	4795
B) Correcció errates BOPIB núm. 175.	4795
C) Correcció errates BOPIB núm. 176.	4795

1. PLE DEL PARLAMENT

1.1. TEXTOS APROVATS

1.1.1. LLEIS

Ordre de Publicació

En el Ple de la Cambra, en sessió de dia 21 de març del 1995, s'aprova la Llei d'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en l'aplicació de les mesures judicials sobre menors infractors.

*Palma, a 29 de març del 1995.
El President del Parlament:
Cristòfol Soler i Cladera.*

A)
Llei d'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en l'aplicació de les mesures judicials sobre menors infractors.

Exposició de motius

La Llei orgànica 9/1992, de 23 de desembre, de *transferència de competències a comunitats autònomes que accedieren a la autonomia per la via del artículo 143 de la Constitución*, a l'article 5.1.a) atribuï a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears la competència exclusiva sobre les institucions públiques de protecció i tutela de menors. Així mateix, la Llei orgànica 9/1994, de 24 de març, de *reforma del Estatuto de Autonomía para las Islas Baleares*, en el seu article 10.33 reafirmà aquesta atribució competencial exclusiva a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

La llei present es fonamenta sobre aquest títol competencial, així com sobre el Reial decret 2170/1993, de 10 de desembre, sobre *traspaso de funciones y servicios de la Administración del Estado a la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares en materia de protección de menores*, i sobre el marc general que representa dins la Comunitat Autònoma la Llei 9/1987, d'11 de febrer, d'acció social.

La llei present regula de forma concisa una de les vessants de la competència de menors; la d'execució de les mesures dictades pels jutjats de menors. Es tracta de completar i aclarir, pel que fa al que és competència de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el contingut de la Llei orgànica 4/1992, de 5 de juny, sobre *reforma de la Ley reguladora de la competencia y el procedimiento de los juzgados de menores*. Aquesta disposició, ja en l'exposició de motius, al·ludeix al seu caràcter d'urgent i deriva tàcitament a una necessària legislació posterior. Davant l'evidència d'aquesta necessitat, aquesta comunitat autònoma, amb un escrupolós respecte a la normativa estatal, a les competències judicials i del Ministeri Fiscal i al dret internacional, es dota de la present llei, l'objecte principal de la qual és la defensa de l'interès del menor i això dins del marc dels més moderns corrents quant al procediment: la desjudicialització i la utilització de la família com a canal de reinserció normal sempre que això sigui possible.

CAPÍTOL I.- Disposicions generals

Article 1. Objecte, àmbit i competència

1. Aquesta llei té per objecte regular l'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en relació a l'execució de les mesures que són de la seva competència en virtut de la disposició addicional tercera de la Llei orgànica 4/1992, de 5 de juny, sobre *reforma de la ley reguladora de la competencia y el procedimiento de los juzgados de menores*.

2. La Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mitjançant la Direcció General de Joventut, Menors i Família de la Conselleria de Governació, actuarà en l'execució de les referides mesures d'acord amb els tractats i directrius internacionals, la present llei, la normativa que la complementi i desenvolupi, i la resta que li sigui d'aplicació.

Article 2. Criteris d'actuació

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears exercirà les seves funcions sota el criteri genèric i superior de la defensa de l'interès del menor i sota els següents criteris específics:

- a) Un caràcter fonamentalment educatiu de la seva intervenció.
- b) Un reforçament de la inserció del menor dins la societat o, si és el cas, la promoció de la seva reinserció.
- c) Programes d'atenció i tractament al menor adaptats a les necessitats i característiques individuals dels menors atesos.
- d) Una intervenció globalitzada sobre el menor, atenent les seves circumstàncies personals, formatives, familiars i socials.
- e) Una normalització i responsabilització progressives del menor atenent, fonamentalment, la seva edat.

CAPÍTOL II.- Execució de les mesures per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

Article 3. Finalitat de les mesures

La finalitat de les mesures serà estimular el procés evolutiu del menor, amb vista a aconseguir la superació de les seves dificultats dins l'ordre personal i social i recuperar els recursos de relació amb si mateix i amb l'entorn.

Article 4. Classes

- 1. Les mesures de correcció a aplicar al menor podran ser, tot depenent de les circumstàncies, bé les que enumera l'article 2.4 de la Llei orgànica *reguladora de la competencia y el procedimiento de los juzgados de menores*, bé unes altres mesures enumerades a l'article següent i tendents a evitar el procés.
- 2. L'Administració autonòmica posarà a disposició del Ministeri Fiscal i del menor mesures complementàries a les anteriors.
- 3. Pel que fa a l'elecció de la mesura a aplicar es tindran en compte preferentment les recomanacions dels organismes internacionals dels quals forma part Espanya en el sentit de potenciar les mesures de l'apartat anterior per tal d'evitar el procés i a fi de reservar les mesures d'internament com a últim recurs i per a aquells casos en què sigui estrictament necessari.

Article 5. Mesures tendents a evitar el procés

Les mesures que tendeixen a evitar el procés penal són:

1. La reparació extrajudicial del dany suposa un enfrontament del menor amb la seva pròpia conducta i les conseqüències que se'n deriven, realitzat mitjançant una intervenció de tipus educatiu i per instància judicial. La reparació del dany implica la responsabilització del menor pels seus actes a través de l'obligació de reparar o compensar en tot o en part els danys causats segons les pròpies possibilitats.

D'acord amb la víctima es durà a terme la quantificació d'aquest, i la manera i el temps de realització de l'activitat reparadora. En cap moment no s'acceptarà cap quantitat ni reparació que no provengui del treball o activitat del propi menor. El consentiment del menor quedarà reflectit per escrit.

2. La conciliació participa de l'anterior en totes les seves finalitats excepte en relació amb el caràcter econòmic. Es realitzarà en unitat d'acte i amb constància per escrit.

Article 6. Mesures judicials en medi obert

Seràn les dictades pel jutge en qualsevol moment del procés o en la resolució d'aquest i impliquen la no separació del menor del lloc de la seva residència habitual.

1. L'amonestació es durà a terme en la forma en què es consideri convenient per al compliment de la finalitat de la conscienciació i la responsabilització del retret social dels actes del menor. Es podrà dur a terme directament pel jutge o delegar-la en l'autoritat administrativa. Consistirà a realitzar amb el menor una anàlisi dels actes realitzats, el retret social que aquests suposen, i les conseqüències que se'n poden derivar, tot instant-lo a la no realització d'aquests.

2. La llibertat vigilada s'adoptarà sempre que sigui aconsellable i serà realitzada per l'equip específic de la Direcció General de Joventut, Menors i Família que es determini, i consistirà en l'ajuda socio-educativa per mitjà del control i el seguiment desenvolupat amb la col·laboració dels recursos socials i educatius de l'entorn del menor de manera continuada amb la finalitat que el menor aconsegueixi l'autonomia personal i una efectiva integració socio-familiar.

3. La prestació de serveis en benefici de la comunitat és una activitat d'interès general en benefici de tota la col·lectivitat consistent en l'obligació de prestar cooperació, de caràcter gratuït, en determinats serveis públics o en entitats de caràcter privat sense afany de lucre i amb fins d'interès social.

A aquest efecte, la resolució judicial fixarà la durada de la prestació a desenvolupar que es farà en períodes compatibles amb l'activitat laboral o formativa del menor.

4. El tractament ambulatori s'oferirà al menor, quan així es resolgui, en els centres de salut, unitats de salut mental, centres de dia i tots els centres que s'habilitin per a això dins de la xarxa ordinària.

5. L'acolliment per una altra persona o nucli familiar suposa atorgar temporalment la guarda d'un menor a una persona o persones distintes d'aquelles amb les quals convivía, amb la intervenció de l'entitat pública, amb l'objecte de rebre el suport suficient per a una atenció i educació adequades a la seva edat i circumstàncies. L'Administració autonòmica garantirà la idoneïtat dels acollidors.

Article 7. Mesures judicials en un medi institucional

1. L'internament d'un a tres caps de setmana es durà a terme per determinació del jutge en qualsevol dels centres de règim semiobert o tancat de què disposa la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. S'entendrà, als efectes d'aquesta llei, per cap de setmana, des de les 20 hores del divendres a les 8 hores del dilluns sense que la durada total de la mesura pugui excedir de 48 hores.

2. Pel que fa a l'internament en règim obert el menor tindrà l'obligació de residir en un centre, integrat en l'àmbit de protecció, en un règim de convivència similar al familiar, realitzant fora del centre les seves activitats escolars o laborals, podent gaudir de caps de setmana i períodes de vacances en la seva pròpia llar si això és possible i es considera convenient per l'equip tècnic del centre.

3. L'internament en un centre de caràcter terapèutic es realitzarà en els centres residencials que ofereixen un tractament especialitzat de caràcter sanitari i educatiu a través de la xarxa ordinària, com poden ser comunitats terapèutiques, unitats hospitalàries i tots els recursos que s'habilitin per a aquesta finalitat.

4. L'internament en règim semiobert consisteix en l'obligació de residir en centres de caràcter socio-educatiu en els quals el menor desenvolupi hàbits de convivència, activitats rehabilitadores i suport psicosocial en relació supervisada amb el medi on estigui ubicat.

Les sortides del centre per part del menor hauran de ser posades en coneixement del Jutjat i del Ministeri Fiscal.

Les activitats escolars i prelaborals podran realitzar-se fora del centre en aquells casos en què no es posi en perill l'aplicació de la mesura.

5. L'internament en règim tancat imposa l'obligació de residir en un centre de tractament socio-educatiu en el qual el menor desenvolupi hàbits de convivència i en el qual se sotmeti a activitats rehabilitadores i de suport psicosocial. Els centres de compliment de règim tancat estaran a càrrec de personal amb formació específica que garanteixi la custòdia i la seguretat dels menors com també el seu seguiment individualitzat. Els menors subjectes a aquesta mesura no podran sortir del centre sense autorització judicial i quan sigui necessari ho faran acompanyats de personal habilitat.

Article 8. Mesures complementàries

En tot cas i de forma complementària a les anteriors, l'Administració autonòmica posarà a disposició del menor i del Ministeri Fiscal les mesures següents:

1. Tractament terapèutic, que consistirà en el compromís voluntari del menor i de la seva família d'acudir al tractament amb professionals una vegada detectades mancances rellevants en l'àmbit familiar.

2. Assessorament educatiu, consistent en el compromís voluntari del menor i de la seva família d'acudir a un programa educatiu en supòsits de manca pròxims al desemparament.

3. Formació ocupacional de caràcter prelaboral, consistent en el compromís voluntari del menor de prendre part en tallers ocupacionals o d'inserció prelaboral sota la supervisió de l'Administració autonòmica.

Article 9. Revisió de mesures

Els equips tècnics dependents de la Direcció General de Joventut, Menors i Família elaboraran informes periòdics sobre l'execució de la mesura i l'evolució del menor, i podran instar el Ministeri Fiscal perquè traslladi a l'autoritat judicial la conveniència de la revisió d'una mesura en execució.

Article 10. Drets del menor

El menor a qui se li apliqui una mesura no tan sols conserva els seus drets i garanties constitucionals i els que vénen reflectits en tractats internacionals ratificats per Espanya, sinó que, a més, té dret a comunicar-se amb els seus pares i familiars, amb un advocat o amb una autoritat judicial, i també té els drets que fixin els reglaments que desenvolupin aquesta llei.

Article 11. Drets i deures dels pares o tutors

Els pares o tutors del menor subjecte a una mesura judicial tenen dret a comunicar-s'hi i rebre informació relativa al seu tractament i evolució i mantenen els deures inherents a la pàtria potestat, tret que, en benefici del menor, l'autoritat judicial, si és el cas, un cop vist l'informe dels equips tècnics, disposa el contrari.

Disposició addicional primera

La Conselleria de Governació impulsarà la cooperació entre totes les parts implicades en la protecció de menors amb l'objecte d'executar la present disposició i d'altres d'aplicació, sempre en benefici del menor.

Disposició addicional segona

Dins del termini d'un any des de la publicació d'aquesta disposició s'elaboraran reglaments de règim intern dels centres del Govern balear, amb la finalitat d'adaptar-los a aquesta llei.

Disposició derogatòria

Resten derogades quantes disposicions d'igual o inferior rang contradiguin el que disposa la llei present.

Disposició final primera

Es faculta el Govern balear i les conselleries competents per raó de la matèria per dictar les disposicions reglamentàries per al desenvolupament d'aquesta llei.

Disposició final segona

Aquesta llei vigirà a partir de l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

Seu del Parlament, 24 de març del 1995.

El President:

Cristòfol Soler i Cladera.

El Secretari:

Jesús Martínez i de Dios.

Ordre de Publicació

En el Ple de la Cambra, en sessió de dia 21 de març del 1995, s'aprovà la Llei de guarda i protecció dels menors desemparats.

Palma, a 29 de març del 1995.

El President del Parlament:

Cristòfol Soler i Cladera.

B)

Llei de guarda i protecció dels menors desemparats

Exposició de motius

I

La Llei orgànica 9/1992, de 23 de desembre, de transferència de competències, a l'article 5.1.a), transferí a aquesta comunitat autònoma, sobre el patró de l'article 16.1.e) prèviament existent de l'Estatut d'Autonomia, la competència exclusiva sobre les institucions públiques de protecció i tutela de menors. Aquesta llei es basa sobre aquest títol competencial, sobre els continguts del Reial Decret 2170/93 de traspàs de funcions i serveis en matèria de protecció de menors a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i sobre les exigències que la Constitució imposa a aquesta comunitat autònoma com a poder públic.

Les referides exigències constitucionals, fins ara en gran part no actuades a la nostra comunitat per la manca de base competencial, han de ser breument exposades. D'entrada, cal assenyalar que la figura del menor d'edat i la seva protecció, no és al·ludida expressament i directament a la Constitució Espanyola que, no obstant això, la menciona reiteradament sota altres denominacions i fins i tot en ocasions implícitament. Aquest és el cas de l'article 20.4 de la Constitució que estableix com a límit a la llibertat de creació, expressió, informació i de càtedra, "la protecció de la joventut i de la infància". O el de l'article 27.3 de la Constitució en configurar el dret dels pares "que els seus fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions". O l'exigència als poders públics que promoguin "les condicions per a la participació lliure i eficaç de la joventut" en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural, recollit a l'article 48 de la Constitució Espanyola.

És especialment important, pel que fa al que aquí interessa, el triple enfocament contingut a l'article 39 de la Constitució. En primer lloc, l'article 39.2 estableix com a principi rector de la política social i econòmica, que "els poders públics assegurin la protecció integral dels fills". Aquesta configuració constitucional general de la protecció dels menors (fills) com un principi rector de la política social i econòmica, té com a corol·lari, article 53.3 de la Constitució Espanyola, que el seu reconeixement, respecte i protecció, informará la "legislació positiva, la pràctica judicial i l'actuació dels poders públics".

A continuació, l'article 39.3 de la Constitució manifesta que "els pares han de prestar assistència de tot ordre als fills tinguts ... durant la seva minoria d'edat" i en la resta de casos en què legalment escaigui. La qual cosa significa que un dels continguts de la pàtria potestat (la guarda) s'eleva a deure de rang constitucional, i fins i tot s'independitza de la pròpia institució (pàtria potestat) quedant indissolublement unit a la condició de progenitor, ja sigui titular, o no, de la pàtria potestat.

I, finalment, l'article 39.4: "Els nins gaudiran de la protecció prevista als acords internacionals que vetllen pels seus drets". La Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets del Nin de 20 de novembre de 1989, ratificada per l'Estat espanyol per Instrument de 30 de novembre de 1990, estableix a l'article 3.2 el compromís dels estats parts d'assegurar al nin la protecció i la cura que siguin necessàries per al seu benestar, tenint en compte els drets i els deures dels seus pares, tutors o altres persones responsables d'ell davant la llei i, amb aquesta finalitat, prendran totes les mesures legislatives i administratives adequades.

Per tot això, reiteram que aquesta llei neix amb la pretensió d'inserir-se dins d'aquest marc de mesures legislatives protectores i que el seu contingut essencial és integrat per la legitimació -i si s'escau, el deure- de l'Administració de la Comunitat Autònoma per tal que adopti mesures administratives en aqueixa direcció. D'aquesta manera, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no només continua essent titular de la denominada tutela automàtica o administrativa sobre els menors deseparats sobre la base de les competències de què ja gaudeix sobre gestió d'aquesta matèria, sinó que és titular de les competències normatives tendents a determinar el seu possible àmbit d'actuació quant a protecció de menors.

II

La referència a les institucions públiques de l'esmentat article 5.1.a) de la Llei orgànica 9/92, que serveix de suport competencial a aquesta llei, podria induir a creure que la competència va referida exclusivament als centres d'acollida, atenció o tractament de menors. Tot i això aquesta interpretació restrictiva no és l'adequada atès que el terme institucions pot anar referit també a les figures o als mecanismes legals de protecció de menors (tutela, guarda, acolliment, adopció). D'aquesta manera, cal entendre que la competència s'estén a la regulació d'aquestes figures, o el que és el mateix, a la determinació del règim jurídic al qual quedaran sotmesos els menors necessitats de protecció.

Tot i ésser cert l'anterior, també ho és que la competència sobre institucions de protecció i tutela de menors no és genèrica, sinó que s'adjectiva amb el requisit de *públiques*. Aquesta restricció implica que la guarda, la tutela, l'acolliment i l'adopció tan sols són regulats per aquesta llei en la seva vessant administrativa o pública, sobre el marc de dret privat prèviament establert per la Llei estatal 21/1987, d'11 de novembre, per la qual es modificaren determinats articles del Codi Civil i de la Llei d'enjudiciament civil. És per això que la present llei no incideix en els aspectes de la matèria propis del Dret civil, com el contingut de la pàtria potestat o els efectes de l'acolliment o de l'adopció, que tampoc no poden quedar coberts per la competència sobre conservació, modificació i desenvolupament del Dret civil propi de les Illes Balears recollida a l'article 10.22 del nostre Estatut. Això no seria factible ni tan sols aplicant la teoria de les matèries o institucions connexes de què s'ha servit el Tribunal Constitucional en la Sentència del Tribunal Constitucional 88/1993, de 12 de març, per declarar constitucional una llei reguladora d'alguns aspectes parcials de l'adopció i que reitera per a Balears en la Sentència del Tribunal Constitucional 156/93, de 6 de maig; perquè en el nostre cas, resulta impossible trobar una connexió de les institucions de guarda, acolliment o adopció amb la legislació civil balear actualment vigent. I, per altra banda, la Sentència del Tribunal Constitucional 49/1988, de 2 de març, manifesta clarament que, quan una figura es pot subsumir en dos o més títols competencials, ha de donar prioritat al que sigui més específic sobre el més genèric. En conseqüència, és només des de la perspectiva pública de la protecció de menors i no des de la privada del Dret civil propi que es promulga aquest text legal.

Pel que fa a aquesta actuació des de la perspectiva pública de la protecció de menors, existeix el límit de la legislació civil de l'Estat que fa inviable, per al legislador autonòmic, modificar el contingut i els efectes de la pàtria potestat o l'adopció, figures del dret privat, tot i que avui en dia amb no poques parcel·les d'intervenció pública. Distint és, i per això no vedat, el que -com també assenyala l'esmentada Sentència 156/93- sigui factible ocasionalment, per raons de sistemàtica de la present llei de protecció de menors de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, reiterar-hi allò establert en la legislació civil de l'Estat, o sigui en el Codi Civil.

III

En conseqüència, a l'hora de parlar del contingut d'aquesta llei, cal referir-se, com a punt de partida explicatiu, a una sèrie de previsions legals actualment existents dins la legislació de l'Estat. En concret, cal referir-se a dues de fonamentals. En primer lloc, la de l'article 172.1 del Codi Civil, en preveure que "L'entitat pública a la qual, en el respectiu territori, estigui encomanada la protecció de menors, té per ministeri de la llei la tutela dels que es trobin en situació de desemparament". Aquesta inicial previsió es complementa amb el tenor de la disposició addicional primera de la Llei 21/1987, d'11 de novembre, ja esmentada, en la qual s'afirma que les entitats públiques mencionades al nou article 172 del Codi Civil són "els organismes de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals a les quals, d'acord amb les lleis, correspongui, en el territori respectiu, la protecció de menors."

El text articulat de la llei es divideix en tres títols. El primer té caràcter preliminar tot fixant-s'hi l'objecte, la competència orgànica, l'àmbit de protecció i els criteris d'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en aquesta seu, com també els d'interpretació de la pròpia llei. El títol II es dedica al supòsit bàsic del qual parteix tota la normativa: el desemparament d'un menor. Davant el laconisme de la legislació estatal, s'intenta dotar de contingut jurídic el supòsit de desemparament, establint-se en benefici del menor un deure sobre els ciutadans de comunicació d'aquestes situacions, i els efectes que aquesta situació comporta com també el contingut de l'anomenada tutela automàtica. Així mateix es regula l'expedient tendent a obtenir la resolució administrativa de desemparament i els seus efectes, tenint cura sempre de mantenir l'equilibri entre la necessitat de ràpida intervenció per part de l'organisme competent de l'Administració autonòmica per tal de protegir els interessos del menor (principi capital de la llei, com reiterarem més endavant) i el control judicial sobre els actes de privació o menyscapse de drets dels subjectes afectats. El títol III conté el nucli regulador de la llei: les mesures de protecció dels menors desemparats, en mans de la Comunitat Autònoma. Es divideix en tres capítols. En el primer, general, s'enuncien les classes de mesures protectores, la seva durada i les causes d'extinció d'aquestes. En el capítol II es preveu una mesura protectora específica de gran importància: l'acolliment, quant a les normes comunes sobre la seva constitució i règim. Tot seguit s'aborden els dos tipus d'acolliment: l'acolliment familiar, establint-se els supòsits en què és procedent, el seu contingut, les causes específiques d'extinció, l'acolliment preadoptiu i la proposta prèvia d'adopció; i l'acolliment institucional, determinant-se també els supòsits en què s'escau i el seu contingut.

Tota aquesta normativa exposada sintèticament, es fonamenta sobre un gran principi motor: el de protecció dels interessos del menor del qual són manifestació tots els seus preceptes, expressats directament en alguns articles, com el 4 i l'11.2. De manera que, en cas de conflicte d'interessos han de ser prioritaris els del menor per damunt de qualsevol altre. Per fer factible aquest desig de política legislativa, la llei instaura altres principis concrets d'actuació, com el de la territorialitat (article 1), el de respecte als drets constitucionals del menor i especialment de la seva intimitat, que ens du al principi de reserva (article 3.3), i el d'esgotament de la possibilitat de mantenir al menor dins el seu àmbit familiar o de parentiu (article 14.1.a).

TÍTOL I.- Disposicions generals

Article 1. Objecte

Aquesta llei té per objecte regular les mesures protectores que hagin d'aplicar-se als menors d'edat en situació de desemparament que es trobin dins el territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 2. Competència

El Govern de la Comunitat Autònoma, mitjançant la Conselleria de Governació, exerceix d'acord amb la present llei i la normativa que la complementi i la desenvolupi, la protecció sobre els menors a què es refereix l'article anterior.

Article 3. Àmbit d'actuació dels poders públics

1. La Conselleria de Governació prendrà les mesures tendents a assolir l'efectiva protecció dels menors desemparats d'acord amb el previst en aquesta llei.

2. La Conselleria de Governació exerceix les funcions de control i coordinació de tots els organismes públics i privats que fan actuacions de protecció de les compreses en l'àmbit d'aquesta llei. També fomenta, ajuda i potencia la iniciativa i la participació, pel que fa a aquesta matèria, dels ajuntaments, consells insulars i les altres institucions públiques o privades sense finalitat de lucre.

3. La Direcció General de Joventut, Menors i Família, per evitar situacions de desemparament, vetllarà perquè l'actuació de les administracions públiques competents s'adeqüi a allò regulat a la Llei 9/1987, d'11 de febrer, d'acció social, en prevenció de situacions de risc i tractament de mancances de qualsevol índole que perjudiquin el desenvolupament personal o social del menor.

Article 4. Principis rectors, criteris d'actuació i interpretació

Són principis rectors de l'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de menors:

- a) Els generals del sistema públic de serveis socials recollits a la Llei d'acció social, ja esmentada.
- b) La prevalença de l'interès del menor sobre qualsevol altre concurrent.
- c) La subsidiarietat respecte de les funcions de parentiu.
- d) El manteniment del menor al seu entorn familiar sempre que això no li sigui perjudicial.
- e) La confidencialitat en la tramitació d'expedients d'acció protectora.

TÍTOL II.- Del desemparament, la seva declaració i efectes

Article 5. Situació de desemparament

Un menor es troba en situació de desemparament, als efectes d'aquesta llei, quan concorri qualsevol de les situacions següents:

- a) Maltractaments d'ordre físic o psíquic, en qualsevol de les seves manifestacions. També tenen aquesta consideració els abusos sexuals, les situacions d'explotació i qualsevol altres de naturalesa anàloga.
- b) La inexistència de les persones a les quals legalment corresponen les funcions de guarda.
- c) L'incompliment de les obligacions inherents a la pàtria potestat o a la tutela.
- d) L'exercici deficient o inadequat, voluntari o involuntari, de les funcions de guarda inherents a la pàtria potestat o la tutela, generador de greus perills per al menor en l'ordre moral o material.

La situació de desemparament serà valorada per la Conselleria de Governació, vists els informes tècnics pertinents.

Article 6. Deure de comunicació

1. Tota persona que tenguí notícia de qualsevulla de les situacions previstes a l'article anterior d'aquesta llei, té el deure de posar-ho en coneixement de l'autoritat judicial o de l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma, que en garantirà la reserva i la confidencialitat degudes.

2. Aquest deure és especialment exigible a aquelles persones que tinguessin notícia d'aquestes situacions per raó de la seva professió o càrrec.

3. En qualsevol cas s'actuarà amb la deguda reserva i s'evitarà tota interferència innecessària dins la vida del menor.

Article 7. Efectes del desemparament

La situació de desemparament, en qualsevol de les seves modalitats descrites a l'article 5 d'aquesta llei:

a) Legítima i obliga l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma per adoptar les mesures urgents de guarda idònies al cas.

b) Obliga l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma a iniciar immediatament l'expedient de desemparament i notificar aquesta situació al Ministeri Fiscal.

Article 8. Expedient i resolució de desemparament

1. L'expedient de desemparament tindrà caràcter urgent, amb obertura d'un tràmit d'audiència, si n'és el cas, als pares, tutors, guardadors o persones que haguessin conviscut amb el menor. Igualment serà escoltat el menor si tingués suficient judici i sempre que fos major de 12 anys.

2. L'expedient conclourà amb una resolució motivada en la qual es declararan, arribat el cas, la situació de desemparament i les mesures de protecció a constituir.

3. La resolució declaratòria del desemparament serà comunicada al Ministeri Fiscal immediatament i notificada a les persones a les quals hi ha l'obligació de donar audiència dins l'expedient. Igualment se'ls informaran dels drets que els assisteixen i dels mitjans d'oposició a la resolució.

Article 9. Efectes de la resolució de desemparament

La resolució administrativa que declara el desemparament comporta el naixement de la tutela automàtica de l'òrgan competent i produeix els efectes següents:

a) L'assumpció provisional per part de l'òrgan, respecte dels menors, de les facultats de guarda, consistents a vetllar per ells, cercar-los allotjament, alimentar-los, educar-los i procurar-los una formació integral, com també corregir-los raonablement i moderada.

b) La suspensió provisional de l'exercici directe pels pares o tutors de les facultats descrites a l'apartat anterior, tot i que mantinguin els seus deures de prestació econòmica.

c) L'adopció de qualsevulla de les mesures provisionals específiques de protecció de caràcter assistencial o terapèutic, incloses les de l'article 15 d'aquesta llei.

Article 10. Control judicial de la resolució de desemparament

El Ministeri Fiscal, i qualsevol de les persones mencionades a l'article 8.1 d'aquesta llei, poden sol·licitar a l'autoritat judicial que deixi sense efecte la resolució administrativa de desemparament o alguna de les mesures de protecció, en qualsevol moment anterior a la seva confirmació.

Article 11. Resolució de desemparament: mesures de protecció

1. La resolució de la situació de desemparament consolida els efectes descrits a l'article 9 d'aquesta llei, que es mantindran mentre l'òrgan competent no decideixi substituir-los per altres mesures de protecció provisionals o definitives.

2. Les mesures de protecció descrites a l'article 15 d'aquesta llei, encaminades sempre a donar prioritat als interessos del menor, han de ser acordades per escrit i previ informe dels equips tècnics competents.

3. L'exercici de la guarda per part de l'administració autonòmica tindrà caràcter temporal, atenent en tot moment la reinserció del menor en la pròpia família d'origen o en una família acollidora, a través de les mesures establertes en aquesta llei.

Article 12. Tutela de l'òrgan competent

1. L'òrgan competent, si ho creu pertinent, podrà sol·licitar a l'autoritat judicial la privació de la pàtria potestat o la remoció de la tutela i també podrà exercir les accions civils i penals que fessin falta tendents a la defensa dels interessos del menor.

2. En cas que l'autoritat judicial resolgués la privació de la pàtria potestat o remoció de la tutela, l'òrgan competent assumirà totes les funcions tutelars sobre el menor, mentre no es constitueixi la tutela segons les regles generals del Codi Civil, el menor no sigui adoptat, no s'emancipi o no arribi a la majoria d'edat.

3. L'assumpció per l'òrgan competent de les referides funcions tutelars comporta l'administració del seu patrimoni, fent prèviament un inventari dels béns del tutelat, i la seva representació legal.

Article 13. Guarda voluntària

1. Quan els que exerceixen la pàtria potestat o la tutela prevegin el futur desemparament d'un menor, per no poder atendre'l temporalment per causes involuntàries o de força major, han de posar en coneixement de l'òrgan públic competent aquesta circumstància.

2. En aquests supòsits, l'òrgan competent, un cop constatat el risc de desemparament futur del menor, podrà assumir-ne temporalment la guarda, sense necessitat d'incoar cap expedient de desemparament.

3. La situació de guarda temporal voluntària cessa quan els que la sol·licitaren manifestin la seva voluntat de recuperar-la. Quan la situació que motiva la guarda temporal no s'hagi resolt, l'administració competent iniciarà expedient de desemparament, recollit a l'article 8 d'aquesta llei, per tal de mantenir la guarda del menor.

4. Si desaparegudes les circumstàncies objectives que justificaren la resolució de guarda per l'òrgan competent, els pares no sol·licitassin la recuperació de la guarda podrà iniciar-se l'expedient de desemparament recollit a l'article 8 d'aquesta llei.

Article 14. Col·laboració dels pares o tutors

Els pares o tutors del menor en situació de desemparament o guarda delegada prestaran la col·laboració sol·licitada pels equips tècnics en l'aplicació de les mesures. Així mateix col·laboraran en tot o en part a sufragar les despeses que se'n derivin i sempre que així ho determini l'òrgan públic competent.

TÍTOL III.- De les mesures de protecció**Capítol I. Règim general****Article 15. Classes de mesures de protecció**

L'òrgan competent pot adoptar, amb subjecció a allò preceptuat en aquesta llei, qualsevol de les mesures següents de protecció del menor:

a) El manteniment del menor dins del seu propi nucli familiar o de parentiu, seguit d'ajudes de caràcter econòmic, educatiu assistencial o terapèutic per part dels serveis socials. Aquest tipus de mesures, en no comportar separació del menor del seu entorn, han de ser preses prioritàriament en relació a les restants recollides en aquest article.

b) L'acolliment familiar.

c) L'acolliment institucional.

Article 16. Durada de les mesures

1. Les mesures de protecció han d'adoptar-se amb previsió de la seva durada, que ha de ser la mínima per aconseguir els objectius que s'hi persegueixen.

2. En qualsevol cas les mesures inclouran expressió de la seva durada que, inicialment, no superarà l'any, i seran prorrogables sobre la base d'informes fonamentats.

Article 17. Causes d'extinció de les mesures de protecció i reinserció socio-familiar del menor.

Les mesures de protecció descrites a l'article 15 s'extingeixen per la concurrència de qualsevol de les causes següents:

a) Haver transcorregut el període de durada establert a la resolució que la constituï, o de la seva pròrroga.

b) Resolució de l'òrgan competent, fonamentat en la desaparició de les circumstàncies que la motivaren, o en la necessitat de substituir-la per una altra classe de mesura protectora.

c) Constitució de tutela ordinària sobre el menor.

d) Resolució judicial.

e) Adopció del menor.

f) Emancipació del menor per concessió judicial.

g) Majoria d'edat.

Pel que fa als supòsits a), b) i d) l'òrgan que n'acordi l'extinció podrà instar els equips tècnics competents a l'elaboració d'un programa de reinserció socio-familiar que garanteixi i detalli les ajudes de qualsevol tipus necessàries per dur-lo a terme. Aquestes ajudes es regiran pels principis establerts a la Llei 9/1987, d'acció social i, arribat el cas, pels acords o convenis als quals l'Administració autònoma arribi amb les restants administracions públiques i entitats col·laboradores.

Capítol II. Dels acolliments**Secció 1a. Disposicions generals****Article 18. Constitució**

1. Els acolliments es constitueixen per resolució de l'òrgan competent per a la protecció de menors de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o, si n'és el cas, mitjançant resolució judicial d'acord amb el que estableix la Llei 21/1987, de 11 de novembre, *por la que se modifiquen determinados artículos del Código Civil y de la Ley de Enjuiciamiento Civil en materia de adopción*.

2. La resolució ha de ser motivada i ha d'establir el tipus d'acolliment, la forma en què ha d'exercir-se i la durada.

Article 19. Règim comú

1. Es procurarà que l'acolliment de germans es confiï a una mateixa persona, família o entitat col·laboradora.

2. Ha de facilitar-se la comunicació entre el menor i la seva família natural, amb l'objecte de possibilitar-ne el futur reintegrament a aquesta.

3. Els drets de visita i comunicació amb la família natural poden ser restringits per l'Administració per causa tècnica motivada, sense perjudici d'instar-ne la suspensió davant de l'òrgan judicial.

4. L'acolliment s'exercirà sota la vigilància, l'assessorament i l'ajuda de l'òrgan competent.

Secció 2a. De l'acolliment familiar**Article 20. Supòsits en què és procedent**

1. Ha de ser constituït prioritàriament quan el menor desemparat hagi de ser separat del seu entorn parentiu. Se n'ha de confiar la guarda a una família o persona que sigui idònia per acollir-lo.

2. Per determinar la idoneïtat de les persones o famílies ha de valorar-se l'edat, l'aptitud educadora, la situació familiar i qualsevol altra circumstància que garanteixi el desenvolupament integral de la personalitat de l'acollit. Reglamentàriament podran establir-se criteris de prioritat.

Article 21. Contingut

1. L'acollit s'integra plenament dins la vida de la família, amb el deure de respecte i obediència.

2. Els qui reben un menor en acolliment tenen el deure de vetllar per ell, tenir-lo en la seva companyia, alimentar-lo, educar-lo i procurar-li una formació integral.

Article 22. Extinció.

1. Aquesta mesura de protecció s'extingeix, a més de per les causes generals contingudes a l'article 17 d'aquesta llei, per:

- a) Mort, absència o incapacitat de l'acollidor.
- b) Declaració en tal sentit de la família biològica, persona o família acollidora.

2. En aquests supòsits, l'òrgan competent decidirà sobre el manteniment de la mateixa mesura en una altra família o persona idònia, o la seva substitució per una altra mesura alternativa.

Secció 3a. De l'acolliment preadoptiu i la proposta prèvia d'adopció**Article 23. Acolliment preadoptiu**

1. Quan fos necessari establir un període d'adaptació del menor a la família amb anterioritat a la presentació de la proposta d'adopció, l'òrgan competent podrà formalitzar un acolliment familiar preadoptiu sempre que els acollidors compleixin els requisits necessaris per adoptar, hagin estat seleccionats per adoptar el menor i hagin manifestat davant de l'òrgan competent el seu consentiment a l'adopció.

2. Els pares o tutors que no haguessin estat privats o remoguts de les seves funcions com a tals, hauran de donar el seu assentiment. Aquesta manifestació només podrà ser suplida, en cas d'incompareixença o de parador ignorat, per un informe positiu del Ministeri Fiscal.

3. Els acollidors han de ser persones idònies i manifestar per escrit el seu consentiment davant de l'òrgan competent amb caràcter previ a la resolució.

Article 24. Proposta prèvia d'adopció

1. Transcorregut el període de durada de l'acolliment establert en la resolució que el constituïu sense que hagi estat revisada ni prorrogada aquesta mesura, o en qualsevol moment anterior si així ho determina l'òrgan competent, aquest podrà realitzar la proposta prèvia d'inici de l'expedient d'adopció.

2. A la proposta prèvia, han de constar-hi i acreditar-se els aspectes continguts en el Codi Civil i la Llei d'enjudiciament civil.

Secció 4a. De l'acolliment institucional**Article 25. Supòsits en què és procedent**

1. Ha de constituir-se subsidiàriament, confiant el menor a una entitat pública o privada col·laboradora acreditada, quan l'òrgan competent entengui que el menor desemparat ha de ser separat del seu entorn familiar, i hi concorri qualsevulla de les circumstàncies següents:

- a) Que es prevegi que el desemparament serà transitori.
- b) Que els equips tècnics competents referits a l'article 11.2 d'aquesta llei, desaconsellin l'acolliment familiar.

c) Que no existeixin famílies o persones idònies, en els termes de l'article 19.2 d'aquesta llei, per acollir-lo.

d) Que tot i concórrer els requisits per a l'acolliment preadoptiu, aquest no s'hagi constituït.

2. Els criteris de selecció de les institucions d'acollida seran establerts reglamentàriament, però en qualsevol cas seran totalment obertes, integrades en un barri o comunitat i organitzades de forma que permetin una atenció personalitzada.

3. Del supòsit anterior, se n'exceptuaran aquells casos en què, previ informe tècnic documentat, s'apreciï discapacitat psíquica o social greu.

Article 26. Contingut

1. La institució d'acollida haurà de dispensar al menor un tracte afectiu i l'atenció i educació necessàries.

2. El director de la institució d'acollida exerceix, per delegació de l'òrgan competent, les facultats inherents a la guarda i correcció de menors.

Article 27

Tots els centres i serveis d'atenció als menors s'han de regir per un reglament de règim intern o de funcionament, en el qual s'han de tenir presents les regles i els principis d'aquesta llei amb la finalitat que tant els menors com els pares i els guardadors coneguin de manera clara els seus drets i les seves obligacions.

Tots els reglaments de règim intern han de ser aprovats per la Conselleria de Governació.

Article 28

Els reglaments esmentats a l'article anterior han de delimitar, com a mínim:

- a) Els sistemes pedagògics i d'observació que s'han d'adaptar i les etapes previstes per a la reinserció.
- b) El paper de cadascun dels professionals dels centres i el funcionament de l'equip educatiu.
- c) La metodologia del treball educatiu i la documentació que permeti de fer un seguiment sistemàtic de les intervencions i de la seva avaluació.
- d) El règim de visites i de contactes amb l'exterior.
- e) La relació amb l'autoritat judicial corresponent i el sistema d'informes.
- f) L'abast de les intervencions educatives.

Article 29

Els centres d'acollida en els quals els menors resideixen i reben educació poden ser:

- a) Llars infantils i juvenils: centres destinats a menors en edat escolar. La capacitat d'aquestes llars no pot excedir les dotze places. No hi pot haver en un establiment més d'una llar.
- b) Residències infantils: centres destinats a menors en edat escolar. La capacitat de cada residència no pot excedir les vint places.
- c) Residències juvenils: centres destinats a joves en edat de formació i aprenentatge professional i d'iniciació al treball. La capacitat de cada residència no pot excedir les vint places.

Article 30

Són objecte de protecció, d'acord amb aquesta llei, els menors d'edat que tenen el domicili o es troben eventualment a qualsevol indret de les Illes Balears, sense perjudici, en aquest darrer cas, de les facultats que corresponguin a l'autoritat competent d'un altre territori.

Disposició addicional primera

L'òrgan competent de la Comunitat Autònoma al qual es fa referència a l'articulat d'aquesta llei és la Direcció General de Joventut, Menors i Família, integrada dins la Conselleria de Governació, o un altre òrgan que en el futur assumeixi les funcions que actualment té encomanades aquest quant a la protecció de menors.

Disposició addicional segona.

Tan sols podran ser acreditats per l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a institucions col·laboradores d'integració familiar els òrgans dels consells insulars, les entitats locals, i les fundacions, associacions o altres entitats no lucratives, legalment constituïdes, als estatuts de les quals o a les regles bàsiques figuri com a finalitat la protecció de menors, sempre que disposin de l'organització i les estructures adequades i dels equips tècnics multidisciplinaris necessaris per complir les funcions que aquesta llei els permet, i la resta de requisits exigits per la Llei 9/1987, d'acció social. Les institucions col·laboradores acreditades quedaran subjectes al que disposa el seu decret regulador i a les directrius, la inspecció i el control de l'òrgan competent.

Disposició addicional tercera.

Corresponen a la Direcció General de Joventut, Menors i Família de la Conselleria de Governació les funcions d'inspecció, vigilància, promoció, foment i coordinació dels organismes, serveis i centres de protecció de menors.

Disposició transitòria.

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, es durà a terme la revisió de les situacions i mesures de protecció actualment establertes, amb l'objecte d'adequar-les a la nova regulació.

Disposició final primera.

Es faculta el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per dictar les disposicions reglamentàries per al desenvolupament d'aquesta llei.

Disposició final segona.

Aquesta llei vigirà a partir de l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

Seu del Parlament, 24 de març del 1995.

*El President:
Cristòfol Soler i Cladera.
El Secretari:
Jesús Martínez i de Dios.*

Ordre de Publicació

En el Ple de la Cambra, en sessió de dia 21 de març del 1995, s'aprovà la Llei de modificació de la Llei 8/1986, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

*Palma, a 29 de març del 1995.
El President del Parlament:
Cristòfol Soler i Cladera.*

C)

Llei de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears**Exposició de motius**

Una lògica adaptació de la llei electoral al nivell d'implantació social de les forces polítiques i la recerca de la màxima eficàcia en l'actuació del Parlament fonamenten la modificació del límit mínim per a l'atribució d'escons, tal com han realitzat les Comunitats Autònomes de València, País Basc, Extremadura, La Rioja, Múrcia, Cantàbria i Galícia.

Article únic

1. L'apartat 3 de l'article 12 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, Electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queda redactat de la manera següent:

"L'atribució dels escons a les candidatures que haguessin superat el percentatge que s'estableix a l'apartat següent, es realitzarà de conformitat amb el que es disposa a les lletres b), c), d) i e) de l'article 163.1 de la Ley orgánica del Régimen electoral general, a cada una de les circumscripcions electorals."

2. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 12 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, Electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb la redacció següent:

"Als efectes de l'atribució d'escons no seran tengudes en compte aquelles candidatures que no haguessin obtingut, almenys, el 5% dels vots vàlids emesos en la circumscripció."

Disposició final

La llei present entrarà en vigor el dia següent al de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

*Seu del Parlament, 24 de març del 1995.
El President:
Cristòfol Soler i Cladera.
El Secretari:
Jesús Martínez i de Dios.*

Ordre de Publicació

En el Ple de la Cambra, en sessió de dia 22 de març del 1995, s'aprovà la Llei de modificació de determinats articles de la Llei 8/86, de 26 de novembre, electoral de les Illes Balears.

Palma, a 29 de març del 1995.
El President del Parlament:
Cristòfol Soler i Cladera.

D)

Llei de modificació de determinats articles de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de les Illes Balears.

Exposició de motius

Les successives reformes de la Llei Orgànica del règim electoral general dutes a terme des que fou aprovada, el 1985, així com els diversos processos electorals que han tingut lloc a la nostra comunitat autònoma d'ençà que el 1986 s'aprovà la Llei electoral sense alterar aquella norma, aconsellen la formulació de la present reforma.

Atès que la disposició addicional 1a.2. de la Llei Orgànica del règim electoral general estableix que determinats preceptes del títol primer en són d'aplicació a les eleccions de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes convocades per aquestes, i havent estat modificat l'article 42 de l'esmentada Llei Orgànica del règim electoral general per les lleis orgàniques 8/1991 i 13/1994, de 13 i 30 de març, respectivament, cal modificar la norma continguda en la nostra Llei 8/1986, de 26 de novembre.

Per tal de conjugar el dret dels ciutadans a informar-se o a ser informats dels diversos programes que defensen les opcions polítiques que concorren als comicis electorals i el dret d'aquestes opcions polítiques de donar a conèixer llurs propostes, se subvencionen als partits, federacions, coalicions o agrupacions les despeses electorals derivades de la tramesa directa i personal als electors de sobres, paperetes, programes i publicitat, sense que aquestes ajudes es computin a la limitació de despeses electorals establertes en la present llei.

Per tal de reduir les despeses financeres de les formacions polítiques que concorren als processos electorals, s'incrementa el percentatge d'acomptes electorals sobre les quantitats que els hagin de correspondre en concepte de subvencions.

S'actualitzen també les quantitats a percebre per cada escó i vot obtingut, i es fixa així mateix el límit de les despeses electorals que podran realitzar els diferents partits, federacions, coalicions o agrupacions d'electors que concorrin a les eleccions autonòmiques.

Article únic

Els articles 11, 29 i 31 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queden redactats de la manera següent:

Article 11.

1. La convocatòria d'eleccions al Parlament s'efectuarà mitjançant decret del president de la Comunitat Autònoma, en els casos prevists en l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, conformement amb els requisits establerts en l'article 42 de la Llei Orgànica del règim electoral general, i es publicarà en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

2. El decret es publicarà així mateix en el *Boletín Oficial del Estado* i serà difós pels mitjans de comunicació social de les Illes Balears.

Article 29.

1. La Comunitat Autònoma subvencionarà les despeses electorals d'acord amb les regles següents:

a) Per escó obtingut, un milió cinc-cents mil pessetes.

b) Per vot aconseguit per cada candidatura que haurà obtingut almenys un escó, cinquanta pessetes.

2. El límit en pessetes de les despeses electorals de cada partit, federació, coalició o agrupació d'electors serà el que resulti de multiplicar per vuitanta el nombre d'habitants corresponents a la població de dret de la circumscripció electoral on aquells presentin les seves candidatures.

3. A més de les subvencions a què es refereixen els apartats anteriors, la Comunitat Autònoma subvencionarà als partits, federacions, coalicions o agrupacions d'electors les despeses electorals originades per la tramesa directa i personal als electors de sobres i paperetes o de propaganda i publicitat electoral, d'acord amb les regles següents:

a) S'abonaran vint pessetes per elector en cadascuna de les circumscripcions en les quals s'haurà presentat candidatura, sempre que aquesta hagi obtingut almenys un escó.

b) La quantitat subvencionada no serà inclosa en el límit previst en l'apartat 2 d'aquest article, sempre que se n'hagi justificat la realització efectiva de l'activitat a què es refereix aquest apartat.

4. Les quantitats esmentades es refereixen a pessetes constants. Per ordre de la Conselleria d'Economia i Hisenda, se'n fixaran les quantitats actualitzades en els cinc dies següents al de la convocatòria d'eleccions.

Article 31.

1. El control de la comptabilitat electoral s'efectuarà de la manera i en els terminis assenyalats en els articles 132, 133 i 134 de la Llei Orgànica del règim electoral general. Se'n trametrà l'informe del Tribunal de Comptes al Consell de Govern i a la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Parlament de les Illes Balears.

2. La Comunitat Autònoma, en el termini dels trenta dies posteriors a la presentació, davant la Junta Electoral de la Comunitat Autònoma o davant el Tribunal de Comptes, de la comptabilitat, en concepte de bestreta i mentre no conclouin les actuacions del Tribunal de Comptes, lliurarà als administradors electorals el noranta per cent de l'import de les subvencions que d'acord amb els criteris establerts en la present llei correspongui a cada partit, federació, coalició o agrupació d'electors, d'acord amb els resultats publicats en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* i tot descomptant-ne, si n'és el cas, l'acompte a què es refereix l'article 30 d'aquesta llei. En aquest acte, els representants dels partits, federacions, coalicions i agrupacions d'electors, hi hauran de presentar, per a poder subscriure aquest acompte, un aval bancari per l'import del deu per cent de la subvenció a percebre.

3. Una vegada el Tribunal de Comptes n'haurà tramès l'informe corresponent, el Consell de Govern, en el termini dels trenta dies següents, presentarà al Parlament de les Illes Balears un projecte de llei de crèdit extraordinari per l'import de les subvencions a adjudicar, les quals hauran de ser fetes efectives en els cent dies posteriors a l'aprovació pel Parlament de la llei esmentada.

4. L'Administració autonòmica lliurarà l'import de les subvencions als administradors electorals de les entitats que les hagin de percebre, llevat del cas que aquestes hagin notificat a la Junta Electoral de les Illes Balears que les subvencions han de ser abonades en tot o en part a les entitats bancàries que designin, per compensar els acomptes o crèdits que aquestes els hagin atorgat. L'Administració autonòmica en verificarà el pagament conformement amb els termes de la notificació esmentada, que no podrà ser revocada sense el consentiment de l'entitat de crèdit beneficiària.

Disposició final.

Aquesta llei entrarà en vigor el dia següent al de la publicació corresponent en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

Seu del Parlament, 24 de març del 1995.

*El President:
Cristòfol Soler i Cladera.
El Secretari:
Jesús Martínez i de Dios.*

1.1.2. RESOLUCIONS

Ordre de Publicació

En el Ple de la Cambra, en sessió de dia 16 de març de 1995, s'aproven les Resolucions relatives al debat de política universitària.

*Palma, a 29 de març del 1995.
El President del Parlament:
Cristòfol Soler i Cladera.*

A)

1.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma que condicione l'assumpció de competències en matèria d'estudis universitaris a un finançament suficient per tal de poder desenvolupar una política universitària basada en els principis de singularitat, universalitat i qualitat i que permeti especialment el disseny d'una Universitat per al conjunt de les Balears i per a cadascuna de les Illes.

2.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma, que en el procés de consecució de competències en matèria d'educació universitària, exigeixi els increments pressupostaris necessaris per tal de crear estudis i especialitats que manquen actualment a la Universitat Balear per a respondre a les necessitats i aspiracions formatives, culturals i científiques de la nostra Comunitat Autònoma.

3.- El Parlament de les Illes Balears acorda que el Govern, una vegada rebuts els traspassos de funcions i serveis en matèria d'ensenyança universitària, presentarà en el termini de tres mesos, un Projecte de Llei que reguli la composició i funcions del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

4.- El Parlament de les Illes Balears acorda interessar de la Comissió Mixta Paritària de Transferències, que apreciant que la Universitat de les Illes Balears es troba en procés d'expansió, reclami de l'Estat les dotacions econòmiques necessàries per atendre a les inversions noves previstes per un període de, al menys, 8 anys.

5.- El Parlament de les Illes Balears acorda que el Govern presentarà i executarà un programa especial d'accés a la Universitat de les Illes Balears, en el qual es preveuen:

a) La implantació d'extensions universitàries a Menorca i a les Pitiuses.

b) La gestió de beques generals d'estudi, ajudes per al transport i residència fora del domicili habitual dels estudiants de Balears.

c) Una millor difusió de l'orientació i informació universitària a través d'òrgans descentralitzats.

6.- El Parlament de les Illes Balears acorda que el Govern elaborarà un pla especial per a la gestió de beques i ajudes per als estudiants universitaris que cursin els seus estudis fora del territori de la Comunitat Autònoma, i recaptarà per a tal finalitat la col.laboració dels Consells Insulars i dels Ajuntaments, a més de les beques generals de l'Estat.

7.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a que durant la IV Legislatura es presenti a aquest un pla d'investigació i desenvolupament una vegada s'hagin transferit les competències en matèria d'educació universitària.

8.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a promoure la diversificació dels ensenyaments actuals, introduir noves titulacions i reestructurar les actuals mitjançant un equilibri entre l'oferta i la demanda dels estudis, reduint aquells ensenyaments poc sol.licitats i incrementant el nombre de places en aquells que compten amb una demanda creixent.

9.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a promoure la potenciació dels estudis de curta durada, d'acord a les especificats econòmiques de la nostra Comunitat, per tal d'afavorir més sortides laborals als futurs graduats i graduades.

10.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a promoure la col.laboració entre la universitat i l'empresa privada, no només per tal d'aportar mitjans econòmics, sinó per a potenciar la competitivitat tant en l'àmbit de la docència com en el de la recerca, facilitant la mobilitat del personal investigador entre les institucions i les empreses i afavorint la innovació tecnològica de les nostres empreses.

11.- El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a promoure nous programes d'intercanvis amb l'eix de les regions europees anomenades quatre motors d'Europa i també amb comunitats de realitat econòmica, cultural, social i geogràfica similar a la nostra.

12.- El Parlament de les Illes Balears valora negativament la lentitud en els traspassos de competències d'ensenyament universitari.

13.- El Parlament de les Illes Balears constata que la Universitat de les Illes Balears està en fase de creixement i, per tant, les transferències han de preveure la dotació de nous serveis del campus i l'augment dels estudis impartits.

14.- El Parlament de les Illes Balears reclama la transferència dels organismes públics d'investigació (OPI).

15.- El Parlament de les Illes Balears valora que la Universitat de les Illes Balears ha de garantir la connexió entre els distints nivells educatius, reforçant la formació del professorat.

16.- Insta el Govern de les Illes Balears a potenciar cursos d'especialització i títols propis sobre temes diversos, d'acord amb les necessitats socials, econòmiques i culturals, respectant l'autonomia universitària.

17.- Considera que s'han d'intensificar les relacions entre les universitats de Catalunya, País Valencià i les Illes Balears.

18.- Insta el Ministeri d'Educació i Ciència a promoure una Universitat Nacional d'Educació a Distància, més d'acord amb la nostra realitat social, cultural i lingüística.

19.- Considera que l'ensenyament universitari a distància no s'ha de circumscriure únicament a la UNED, sinó que s'han d'obrir altres alternatives com la col.laboració amb la Universitat Oberta de Catalunya.

20.- Recomana que es potenciï el procés de normalització lingüística de la llengua catalana com a llengua de la Universitat de les Illes Balears.

Seu del Parlament, 17 de març del 1995.

*El President:
Cristòfol Soler i Cladera.
El Secretari:
Jesús Martínez i de Dios.*

---

3. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

3.10. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ESCRITA

Ordre de Publicació

RGE núm. 1395/95, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa a drenatge dels fons marins del port de Maó. (Mesa de 29 de març del 1995).

*Palma, a 29 de març del 1995.
El President del Parlament:
Cristòfol Soler i Cladera.*

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignat formula al Govern de la CA la pregunta següent amb sol·licitud de resposta escrita.

Diferents entitats ciutadanes de Maó han denunciat que el projecte de port d'hivernada preveu dragar uns 30.000 m3 dels fons marins a una zona on podria existir una elevada concentració de metalls pesats.

Com pensa la Conselleria d'Agricultura i Pesca que podria afectar aquest dragat les explotacions marisqueres del port de Maó?

S'ha sol·licitat algun tipus d'autorització o informe a la conselleria d'Agricultura i Pesca, competent en marisqueig, per dur a terme aquest dragat que presumiblement pot afectar els cultius marins del port de Maó?

Té previst la Conselleria d'Agricultura i Pesca algun tipus d'iniciativa per comprovar la realitat d'aquesta denúncia i els seus efectes?

Palma, a 24 de març del 1995.
El diputat:
Ramon Orfila i Pons.

3.11. PREGUNTES AMB SOL·LICITUD DE RESPOSTA ORAL DAVANT PLE

Ordre de Publicació

RGE núm. 1378/95, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Gómez i Arbona, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a liquidació de les despeses per expropiacions per a la travessera de la carretera general Maó-Ciutadella al seu pas per Alaior. (Mesa de 29 de març del 1995).

*Palma, a 29 de març del 1995.
El President del Parlament:
Cristòfol Soler i Cladera.*

A la Mesa del Parlament de les Illes Balears.

A)

D'acord amb el que preveuen els articles 155 i 156 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el diputat sotasignat formula al Govern de la CA la pregunta següent amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

Quan pensa pagar el Govern de la Comunitat les despeses corresponents a les expropiacions dels terrenys necessaris per a la travessera de la carretera general Maó-Ciutadella al seu pas per Alaior?

Palma, a 16 de març del 1995.
El diputat:
Antoni Gómez i Arbona.

---

5. CORRECCIÓ ERRATES

Ordre de Publicació

A) Correcció errates BOPIB núm. 174.

- Pàgs. 4725 i 4732. Apartat 1.1.4., lletra E).
On diu: RGE núm. 152/94
Ha de dir: RGE núm. 152/95

- Pàgs. 4727 i 4739. Apartat 1.3.4., lletra B).
On diu: RGE núm. 2674/95
Ha de dir: RGE núm. 2674/94

- Pàgs. 4727 i 4739. Apartat 1.3.4., lletra E).
On diu: RGE núm. 382/94
Ha de dir: RGE núm. 382/95

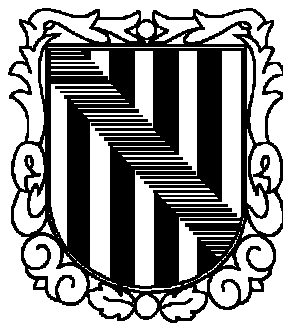
B) Correcció errates BOPIB núm. 175.

- La data del butlletí és 17 de març del 1995.

C) Correcció errates BOPIB núm. 176.

- Pàgs. 4767 i 4774. Apartat 2. Comissions Parlament
Tot l'apartat ha de desaparèixer, ja que va ser publicat al BOPIB
núm. 174, de 15 de març del 1995.

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma